

starožitnosti po okolních hradech, kupoval pole... Přivezl z Čech ruchadla a železné pluhy a nabádal stále místní občany k novým a praktickým věcem. Vystavěl též kostel podle plánu, který sám vypracoval. Stavba byla započata roku 1875 a potřebné peníze opět peníze opatřil Schlögel sbírkou v okolí. Jel za tímto účelem na své útraty do Prahy a do Vídně až k císaři.

Při veškeré této práci učil svědomitě ve škole mnoho dětí. Jím sepsané slabikáře a čítanky se dlouhá léta používaly v českých školách a osadách.

Samozřejmě ani pan Jindřich Schlögel nebyl vždy úspěšný. Vypracoval návrh na zřízení vodovodu a sehnal od vlády i peněžní podporu. Kvůli odporu místních občanů se nakonec stavba neuskutečnila...

Za zásluhy byl c. k. hraničářský řídicí učitel vyznamenán zlatým záslužným křížem s korunou.

Pan Jindřich Schlögel byl vždy neúnavný, proto zřejmě tak záhy zemřel. Je pochován na hřbitově ve Sv. Heleně.

text PS

Pan učitel byl především nesmírně všestranný člověk. Šíře jeho záběru je dodnes udivující.

Následující portrét je věnován člověku, který se naopak stal legendou díky své specializaci. Na každé vesnici byli a stále jsou šikovní řezbáři, košíkáři, kováři. Je znám dokonce jeden dobrý fotograf. Také zde najdeme díla nadaných malířek pokojů nebo žen, které dokáží pěkně vyšívat. To však jsou především lidé, kteří dobře ovládají své řemeslo.

Panu Josefu Řehákovi z Bigru učarovalo výtvarné umění. To je v místních podmínkách naprosto jedinečné. I on byl dobrý řemeslník. Výtvarnému umění se naučil především malováním kopií slavných obrazů. Přesto lze na některých obrazech znát osobitý přístup a umělci nelze upřít výjimečné nadání.

Profil pana malíře uvádíme především proto, že nepřímou dokazuje jednu důležitou věc: Filozofii a umění se přece člověk může věnovat jen tehdy, jsou-li uspokojeny jeho základní životní potřeby. Pan Řehák je důkazem, že i v českých vesnicích lidé dosáhli takové životní úrovně, že mohli kultivovat duši, tedy věnovat se umění.

MALÍŘ JOSEF ŘEHÁK (1929 – 1993)

Už zesnulý Josef Řehák se stal osobností ne v politické funkci, ale svým malířským uměním. Dnes turisté z České republiky hledají a navštěvují bigerské muzeum Josefa Řeháka. Jako vstup je čokoláda pro Emila - to jest pravnuke známého naivního umělce. Povězme si něco o tomto muzeu:

Vchodem do chodby, člověk je zaleknut dílem *Sara Montiel*. Její úkol je uvítat navštěvující, ale hlavně chlapy, a také jim dodává náladu. Dílo je namalováno přímo na dveří na opačné straně chodby. V první síni se dají obdivovat, na stěně, *Dáma s akordeonem* v pozadí je panorama díla *Jezero Magiore*. Nad kohoutkem u vodovodu se nachází *Pstruh ve výskoku*. Kolem lustru se nachází namalování ptáček, květy a různé ozdoby.

V další síni se nachází obraz, který je vždycky středem pozornosti. Je to *Nicolae Ceaușescu a Richard Nixon*. Obraz namalován na počest návštěvy Richarda Nixona, prezidenta Spojených států amerických, v Rumunsku. Další výtečné dílo představuje *Srny u krmítka v zimě*. Je to dílo pro ty, kteří mají rádi přírodu, anebo mají smysl pro lovectví. Dá se též obdivovat dílo *Anděl strážce*. Dílo velmi výchovné pro děti. Při pohledu na obraz si děti lehčeji zapamatují modlitbu "Andělíčku, můj strážníčku, opatruj mně mou dušičku".